

Sygn. akt II KK 182/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **R. P.**

skazanego za czyn z art. 586 k.s.h. oraz czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. akt XVIII K [...],

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. akt XVIII K [...], utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. II AKa [...], R. P. został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Ponadto orzeczono wobec niego zakaz wykonywania funkcji prezesa zarządu spółki oraz obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Wyrok Sądu Odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepis orzeczenie staje się wykonalne z chwilą

uprawomocnienia. Toteż zasadnie przyjmuje się w judykaturze, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku powinno nastąpić jedynie wówczas, gdy wykonanie wyroku mogłoby spowodować nieodwracalne skutki dla skazanego, a przedstawiona w kasacji argumentacja wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo oczywistej zasadności tego środka zaskarżenia (por. np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 214/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2018 r., II KK 425/18).

Podkreślenia wymaga, że nie są podstawą do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku okoliczności, które stanowią zwyczajne, typowe dolegliwości związane z odbywaniem kary pozbawienia wolności, te bowiem mogą być podstawą odroczenia wykonania kary albo uzyskania przerwy w jej odbywaniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2012 r., II KK 184/12, Lex nr 1220791).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

a